

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 25-05-2175 ברק נ' הלוי (הלמו)

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט איתמר סיון

מבקשת

יוספה ברק

נגד

משיב

משה הלוי (הלמו)

החלטה

- 1 בפניי בקשה להוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת בגין סדרת פרסומים מטעם המשיב.
- 2 ביום 04.05.25 הוגשה בקשה להוצאת צו, ממנה עלה כי בין הצדדים מתנהלת קובלנה פלילית (ק"פ
- 3 (שלום עכו) 66111-01-23 ברק נ' הלוי), הקבוע לדיון הוכחות. הוטעם, כי המשיב מפרסם עוד משנת
- 4 2018 פרסומים מבישים ומבזים בצורה אובססיבית למבקשת, ואף הוזכרו הליכים קודמים, ביניהם
- 5 הליכים למניעת הטרדה מאיימת בהם הוצאו צווים נגד המשיב. באשר לבקשה דנן, צוין כי זו מוגשת
- 6 בשל 16 פרסומים שפורטו. צורף חומר לבקשה, ממנו עלה כי בשני פוסטים צורפו תמונות של אישה,
- 7 כאשר המבקשת טענה שהדבר נועד כדי לבזותה (ראה פרסום מספר שלוש, לגביו ציינה המבקשת:
- 8 "פרסום זה צורפה תמונתה של אישה שמנה, בעלת שיער ורוד", וכן פרסום מספר שמונה, לגביו
- 9 ציינה המבקשת "פרסום תמונה של אישה שמנה עם שיער ורוד").
- 10 בו ביום, קיימתי דיון במעמד המבקשת בלבד, ובו שמעתי אותה. המבקשת הייתה נסערת, וניכר
- 11 היה כי היא מפוחדת. המבקשת פירטה באריכות את השתלשלות העניינים, וציינה כי הפרסומים
- 12 נעשים תוך ביזוי והשפלה. מעיון ראשוני בחומרים ולאחר ששמעתי את המבקשת, הוצאתי צו שאסר
- 13 על המשיב להטריד את המבקשת ולפרסם את שמה, וקבעתי דיון להיום.
- 14 למחרת, 05.05.25, הגישה המבקשת בקשה ובה את שתי התמונות אליהם התייחסה במפורש
- 15 בבקשתה, כאמור. במקביל, הגיש המשיב בקשה לתת מענה בכתב. במסגרת בקשתו, סקר המשיב

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 25-05-2175 ברק נ' הלוי (הלמו)

תיק חיצוני:

1 הליכים נוספים בין הצדדים, והזכיר כי בקשתה להוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת נדחתה (ראה
2 7449-10-24 (שלום תל אביב יפו) ברק נ' הלוי, מיום 04.11.24). בהמשך היום, הגיש בקשה למחיקת
3 ההליך וביטול הצו. טענותיו הן, כי הוא לא פנה אל המבקשת, וכי היא חסומה בדף הפייסבוק שלו.
4 עוד טוען, כי עומדות לו הגנות לפי חוק איסור לשון הרע. כן טוען, כי 16 הפרסומים הם בתקופה של
5 חצי שנה. עוד הוא טוען שהגשת בקשות למניעת הטרדה מאיימת היא טקטיקה בידי המבקשת.
6 בו ביום החלטתי, כי יוכל המשיב להגיש תגובה כתובה, אך קבעתי כי הדיון יתקיים במועדו, ואף
7 הצעתי להקדים את הדיון ליום הגשת תגובתו בשעות הצהריים, ואף ביקשתי מהמזכירות לעדכן
8 את המשיב טלפונית (ניסיונות שלא צלחו). עוד באותו יום, הגישה המבקשת בקשה להותיר את הצו
9 על כנו. קבעתי, כי הארכת הצו או ביטולו יידונו בדיון. בהמשך היום, הגישה המבקשת תגובה
10 נוספת.
11 ביום 06.05.25 הגיש המשיב תגובה מפורטת, לה הגיבה המבקשת. ביום הדיון, 08.05.25, הוגשה
12 בקשה נוספת מטעם המבקשת, ובה צירפה פוסט נוסף שפרסם המבקש, כאשר נטען כי "**המשיב**
13 **ממשיך פרסום קודם בדבר "ביקור ביוון", בו הוא מתייחס להליך דין**" ובו סיפר סיפור על גברת
14 יוונית עמה היה במגע, בו פורט סיפור על שחיטת חזירה. הפרסום הקודם לא הוצג בפניי.
15 המשיב לא התייצב לדיון, בו חזרה המבקשת על פתחה בהקשר הפוסט האחרון שהוסיפה התייחסות
16 אליו ביום הדיון.

דין והכרעה

17
18 חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב – 2001 (להלן: "**החוק**") מורנו מהי הטרדה מאיימת:
19 "**הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו,**
20 **בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו**
21 **או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו**" (וראה סעיף 2(א) לחוק).
22 ראש וראשון, יש לבחון את השאלה האם פרסומים יכולים להוות הטרדה שתוביל להוצאת צו. אין
23 המדובר בעניין אוטומטי, ובוודאי לא החלטה פשוטה ומתבקשת. ברי, כי פרסום נעשה עלי כתב או
24

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 25-05-2175 ברק נ' הלוי (הלמו)

תיק חיצוני:

1 באופן מקוון, דבר המרוחק מאדם, ולא מהווה לא סיכון ואין בו – ברגיל – כדי לאיים עליו או
2 להטרידו. לא כל אי נוחות יכולה להביא להוצאת צו המגביל פעולותיו של פרט במדינה דמוקרטית.
3 כפי שניתן לראות בפסיקה שהגישו הצדדים, היו מקרים בהם נקבע, כי יכול שצבר פרסומים יהווה
4 הטרדה לצורך חוק זה (וכן ראה ה"ט (שלום נצרת) 14845-02-24 פלוט נ' פלסטון, מיום 25.02.24).
5 במקרה זה, מדובר ב-18 פרסומים, כך שמבחינה כמותית, יכול וייקבע שמדובר בהטרדה. פרסומים
6 אלו היו בתקופה של מספר חודשים (בין התאריכים 20.12.24-08.05.25), כך שיכול ולתכיפות תהא
7 משמעות. תכיפות הפרסומים רלבנטית גם היא, שכן יש שוני בין מקרה בו מדובר בעשרות פרסומים
8 במהלך מספר ימים אל מול פרסומים בודדים ביניהם חלף זמן ניכר. לשון אחר, יש לבחון את
9 תדירות הפרסומים, ולא רק את מספרם. במקרה כאן, לא התרשמתי כי מדובר בתדירות גבוהה.
10 כעת, אעבור לבחינת הפרסומים אחד אחד, כדי לראות אם יש בהם משום הטרדה.
11 באשר לפרסום מספר אחת, לא צוין שמה של המבקשת אך צורפה החלטת בית המשפט בה מופיע
12 שם המבקשת. עם זאת, לא מצאתי, כי יש בו כדי להטריד.
13 באשר לפרסום מספר שתיים, לא צוין שמה של המבקשת, ובהחלטות השיפוטיות שצורפו, יש מספר
14 הליכים, ובאחד מהם שם המשפחה ברק. בנסיבות אלה, לא מצאתי, כי ניתן להבין ממנו שמדובר
15 במבקשת.
16 באשר לפרסום מספר שלוש, מיום 30.04.25, לא צוין שמה של המבקשת, אך צורפה תמונה (וראה
17 לעיל). בנסיבות אלה, יכול ולחלק מהנחשפים לפוסט יידעו במי מדובר, הגם שהדבר אינו ברור.
18 מבחינת התוכן, מדובר בתוכן פוגעני שיכול בנסיבות מסוימות להטריד.
19 באשר לפרסומים 4-6, 10-13, ו-16, הרי שהם קשורים לקובלנה הפלילית בין הצדדים, ולא מצאתי
20 כי יש בהם תוכן שעלול להטריד, הגם אם המבקשת לא מוצגת באופן חיובי בו. זאת, על רקע הפסדיה
21 המשפטיים הנקודתיים של המבקשת, ולאור פרשנות המשיב את החלטות בית המשפט.
22 באשר לפרסום מספר שבע, מיום 09.04.25, לא מצאתי את שמה של המבקשת בו, ולא מצאתי בתוכן
23 דבר שיכול קורא לקשור אותה אל הדברים. כך או כך, מדובר על אזכור ללא שם או מספר הליך
24 בהם אישה הפסידה. לצד זאת, באשר לביטוי "זבל של אדם אחד", לגביו מדובר בתוכן פוגעני שיכול
25 בנסיבות מסוימות להטריד.

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 25-05-2175 ברק נ' הלוי (הלמו)

תיק חיצוני:

1 באשר לפרסום מספר שמונה, מיום 04.04.25 נעדר שמה של המבקשת ממנו, אך לאור התמונה
2 (וראה דברי המבקשת לעיל באשר לתיאור התמונה), אני מקבל את עמדת המבקשת, לפיה יכול
3 והמבקשת תזוהה עם התמונה. מדובר בתוכן פוגעני שיכול בנסיבות מסוימות להטריד.
4 באשר לפרסום מספר תשע, לא מצאתי בו קשר למבקשת למרות האמור בבקשתה (סעיף 48-50).
5 הגם שכך, בחנתי את התוכן, ולא מצאתי כי מדובר בתוכן מטריד, ולמרות שימוש בביטויים
6 "מוזרה", "הזויה", והמילה השנייה לפני אחרונה בציטוט.
7 באשר לפרסום מספר ארבע עשרה, מדובר באזכור הליכים משפטיים שונים, לגביהם לא נטען
8 שנוהלו בדלתיים סגורות. לא מצאתי כי מדובר בתוכן מטריד, בלי לקבוע נכונות הדברים.
9 באשר לפרסום מספר חמש עשרה (אשר מסומן מספר ארבע עשרה בשנית במסגרת הבקשה, וראה
10 סעיפים 64 ו-70), לא מצאתי כי פורסם בו תוכן מטריד, בלי לקבוע נכונות הדברים.
11 באשר לפרסום שבע עשרה, לא מצאתי כי באזכור ההליכים המשפטיים יש משום תוכן מטריד.
12 באשר לפרסום שמונה עשרה, מיום 08.05.25, מצאתי כי יש בו, בנסיבות המיוחדות של תיק זה, כדי
13 להטריד. המדובר בסיפור מקרה בו מדבר המפרסם על שחיטתה המפורטת בצורה פלסטית של
14 חזירה שמנה. עוד אומר, כי הדברים הם על גבול האיומים, ואיני קובע מסמרות אם עברו את הגבול
15 אם לאו. ודאי שהם מספיקים כדי לקבוע, כי מדובר בתוכן פוגעני שיכול בנסיבות מסוימות להטריד.
16 לצד זאת, אין כאן קשר ברור למבקשת עצמה.
17 באשר לטענות המשיב לפיהן אין המדובר בדף פייסבוק שלמבקשת גישה אליו, הרי שלא מצאתי
18 לנכון לקבלן. עובדה היא, כי המבקשת נחשפה לתוכן והמשיב לא הצביע על ראייה המחזקת טענתו
19 כי היא חסומה בדף, או שעליה לפעול באופן אקטיבי כדי לעיין בדף.
20 אם כן, מתוך 18 פרסומים קבעתי, כי בארבעה מהם (מספרים 3, 7-8 ו-18) קיים תוכן מטריד. עם
21 זאת, באשר לשלושה מתוכם, לא ברור אם ניתן לזהות את המבקשת מתוכם. באשר לרביעי, קבעתי
22 כי ניתן להבין שמתכוון המשיב למבקשת.
23 מכאן, כי ספק בעיניי אם ארבעה פרסומים מהווים מסה קריטית המצדיקה קביעה, כי מהווים
24 הטרדה. ברי, כי מקום בו מתבקש איסור פרסום מסוים, או צו מניעה למנוע פרסום, יש לבחון
25 שיקולים נוגדים, ולדידי המסגרת הדיונית של מקרים כגון דא אינם תחת ההליך של הטרדה

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 25-05-2175 ברק נ' הלוי (הלמו)

תיק חיצוני:

מאיימת. כפי שנפסק בעבר: "הזירה הטבעית, הראויה והנכונה לבחון מחלוקות אלו היא בדיני לשון הרע, בהם נקבעו בחוק ובפסיקה כללים שבאמצעותם ייעשה האיזון הראוי שיש לערוך בין האינטרסים המתחרים השונים של שני הצדדים" (ה"ט (שלום נצרת) 9000-07-22 סברי נ' הירש, מיום 11.07.22). אין לי אלא להצטרף לדברים.

מטרתו של החוק היא מעין עזרה ראשונה, דחופה, המחייבת מתן החלטה מיידית וזאת אל מול מגבלות הליך אזרחי. רוב רובם של תיקים אלו מדברים על צורך בהרחקה ומניעת קשר בין פוגע לנפגע, מקום בו התרחשה פגיעה אלימה, אם באופן מילולי ואם באופן פיזי, של המבקש את הצו. במקרים כאלה, ישנה הצדקה להחלטה על אתר וזאת על חשבון קיצוץ מסוים של אפשרויות דיוניות הקיימות בהליך בסדר דין רגיל.

המקרים החריגים, בהם ניתן לקבוע כי מסה קריטית של פרסומים מסוימים יכול שתביא לקביעה כי מהווים הם הטרדה עד כדי הוצאת צו, הם בבחינת חריג למקרה הטיפוסי. ודוק. הדבר אפשרי, אך חריג.

תדירות ארבעת הפרסומים אין בה כדי להכריע בנסיבות, שכן מדובר בארבעה פרסומים במהלך כחודש ימים. אין המדובר בנתון כה מובהק שיטה את הכף לכאן או לכאן. אין לשלול כי בנסיבות חמורות יותר, בעל תוכן מובהק יותר ומטריד בצורה ברורה יותר, מספר פרסומים במהלך כמה שבועות יכול שיהוו מטריד המצדיק הוצאת צו.

באשר לארבעת הפרסומים לעיל, לא מצאתי כי מדובר מהווים הם את אחד המקרים החריגים המאפשרים הוצאת צו. זאת, בשל שילוב מיעוט מספרי של הפרסומים (כאשר קבעתי שהתדירות אינה נתון מכריע) לגביהם נקבע שיש תוכן מטריד עם מיעוט נתוני הזיהוי שמובילים לקושי ראיתי לקבוע כי מדובר במבקשת באשר לכולי עלמא.

שקלתי, אם אין להיעתר לבקשה להוצאת הצו ולהאריכו רק מהטעם שהמשיב לא התייצב לדיון. לאחר התלבטות, בין היתר לאור העובדה שהמשיב הגיש מספר בקשות להן לוו נספחים ותצהיר, מצאתי שלא לעשות כן. זאת, גם לאור קביעת בית המשפט העליון: "צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה" (רע"א 11-2327 פלוני נ' פלוני, מיום 28.04.11, פסקה 24).

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 25-05-2175 ברק נ' הלוי (הלמו)

תיק חיצוני:

- 1 ברי, כי אין הדברים אומרים שהמבקשת לא הוטרדה מהדברים, או שהדבר כלל לא פגע בשלוות
2 חייה. כלל וכלל לא, ובית המשפט ממליץ לשני הצדדים להנמיך להבות בסכסוך. כמו כן, אין
3 בהחלטתי זו כדי לקבוע אם מדובר בעוולה המקימה עילת תביעה ומצדיקה פיצוי, ושמורה למבקשת
4 הזכות לעשות כחכמתה. לצד זאת, ולאחר שבחנתי את הדברים, לא מצאתי מקום, בנסיבות,
5 להאריך את הצו שהוצא ביום 04.05.25.
6 לאור האמור, הצו מבוטל בזאת. המזכירות תסגור את התיק.
7
8 ניתנה היום, י' אייר תשפ"ה, 08 מאי 2025, בהעדר הצדדים.
9

איתמר סיון, שופט

10
11

